

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Vinterlandskab

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972049646256/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

De sænke mig ned i dyben Søe,
Jeg spredes og veires saa tør som Høe,
Saa lægges jeg paa den gloende Rist,
Af Ilden svies min Krop forvist,
Saa brydes og brages mine Lemmer spæde.
Deraf de fange stor Hjertensglæde.
De føre mig til en Sværdedands,
Og flette min Krop i Knude og Krands;
Med hvasse Tænder de kjæmme mig ret,
At jeg maa vorde subtil og net.
Jeg tjener paa Rokkens Hoved for Haar,
Til Jomfruen Fingre i mig faaer.
Hun napper og snoer mig; jeg er ei seen,
Men skynder mig ned paa den snelle Teen,
Jeg haspes og koges, og naar jeg er vundet,
Jeg bliver i Væven rendt og bundet;
Paa Spolen med Skjøtten jeg løber om Kap,
Men fanger dog mangt et vældigt Rap.
Jeg lægges paa Græsset ved Sommertid,
At Solen kan farve mig melkevid;
Men tages jeg bort fra den grønne Eng,
Da pryder jeg snart en Brudeseng,
Snart Gravens Skræk jeg lærer kjende, —
Og saa er mit Levnetsløb til Ende.

VINTERLANDSKAB.

Sneen dækker Mark og Mose,
Skoven staaer saa mørk og brum,
Blank i Vest gaaer Dagens Rose
Bort af Vintrens blaae Paulun.